

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

De enormitate peccati ex parte maiestatis & autoritatis diuinæ, quæ in
peccato inhonorat.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](#)

DIONYSIUS CART.

Goloss. 3. glorificantes se glorificat in æternum. Denique diligentes se diligit: timentes se exaudit, sperantes in se saluat. Quemadmodū autem peccatum mortale charitati diuinæ omnino repugnat & tollit: sic veniale diuinæ charitatis feruori & perfectioni aduersatur. Ne ergo in nobis amor dei pescat, aut minoretur: etiam uenialia diligenter & emēdemus: quatenus in diuinitatis sancto more quotidie feruentiores efficiamur. At veſtitur, dum creaturæ magis q̄ creatori inharet. Sic veniale peccatum incurrimus, dum reſta inordinate afficimur, tamen citra deum.

De enormitate peccati ex parte maiestatis & autoritatis diuinæ, quæ in peccato innoratur.

Art. V I.

Vanto is in quem peccatur maiestatis est dignitatis, sublimioris autem peccatum reputatur enormius. si quis offendat episcopum, gravissimum est q̄ si peccet in simplicem sacerdotem. Quis igitur deus, contra cuius legem, & contra quam omne peccatum mortale committitur, sit propter infinita maiestatis incomparabilis dignitas peraltissimæ autoritatis: certissime innotescit quod peccatum ex hac parte sit quodammodo infinita enormitas, atq; incomparabilitas eius omni offensa in puram creaturam (vitam) commissa. Rursus quanto præceptor angelus fuerit maior atque sublimior: tanto eius iudicatur eius iussionib; non obediens, eius

DE ENORMITATE PEC. FO. 79.

negligere. Cum ergo præceptor ac legifer noster
 sit deus deorum, dominus dominorum, rex regū,
 & princeps vniuersorum, cui sicut scriptum est.
 Nullus similis est in legislatoribus: de quo item
 legitur, Dominus iudex noster, dominus legifer
 noster, dominus rex noster: cōstat q̄ sicut ipse est
 incōparabilis sublimitatis, atq̄ incircumscrip-
 bilis maiestatis: sic eius præceptis nō obedire, ea
 parui pendere, dissimilare, negligere sit incōpa-
 rabilis & quasi immenſæ enormitatis, peruersita-
 tis & impietatis. Nempe si graue ac nimis in-
 iquū est patri carnali, mortali, & peccatori non
 obedire, non acquiescere, non deferre honorem:
 nonne impiissimum est patri spirituum, creatori
 æterno, sancto, omnipotēti, immortaliq̄ deo nō
 obedire, acquiescere, & deferre? Ipse equidem est
 ille magnus dominus & laudabilis nimis, cuius Psal. 144
 magnitudinis (id est perfectionis, dignitatis, &
 gloriæ) non est finis: quem ipse quoq̄ Porphiri-
 us magnus Platonicus appellat regem ac pa-
 trē deorum, quem & ipsa numina perhortescunt
 Quod in libro de ciuitate dei Augustinus a Por-
 phirio dictum frequenter commemorat. Deniq̄
 cum lex euangelica ab ipso dei vnigenito filio,
 vero utiq̄ deo, immediate collata est, iussa atq̄
 proposita: constat eam diligentissime obseruan-
 dam, ita vt multo enorius sit eam præuarica-
 ti: quam fuerat olim legem Mosi transgredi, quia
 a deo proposita est populo, mediantibus angelo
 ac Mose. Hinc quippe ad Hebræos ait apostol.
 Irritam quis faciens legem Mosi, sine vlla mife-
 ratione duobus vel tribus testibus moritur: quā-
 to magis putatis deteriora mereri supplicia, qui
 filium dei conculcauerit, & sanguinē testamen-
 ti pollutum

Psal. 49.
Psal. 1, 5Iob. 36.
Esai. 33

DIONYSIVS CART.

ri pollutum duxerit, & spiritui gratiae contumeliam fecerit? Præterea post coenam illam sanctissimam nouissimam Christus passioni iam proximus, in ipsa nocte qua tradebatur inter caeci dixit apostolis, Si non venissem, & locutus esset issem, peccatum non haberent. Quoniam ergo

Iohan. 15, Christus dominus rex Messias iam venit, atque in propria persona loquutus est patribus nostris & nobis per ipsos, enitamur ei in omnibus ob-

dire: alioquin peccata nostra erunt vehementer enormia. Heu quare negligimus, cur inertis corpore deprimimur, cur vitiorum sopore tabescimus? Ista mihi amantissime profunde consideramus. Gilanter perpende, iugiter intuere, & superexaltati illius, vniuersorum dominatoris offensam abhorre, in honorationem deuita, mandata cu-

Ezai. 6. stodi. Ipse est enim cui, teste scriptura, exercitus licum reuerentiali timore afflxit, cuius ira non resistere potest, sub quo curvantur qui portant orbem, ad cuius nutum columnæ cœli contrescant, & paudent. Ecce enim cœlum & cœli corrum, abyssus vniuersaque terra, et omnia quae eis sunt, in conspectu dei commouebuntur, & men insensatum cor hominis non formidat: eius offensam non meruit, qui nullum peccatum relinquit inultum, ac pro uno mortali peccato æternum infligit tormentum.

De enormitate peccati ex parte sanctitatis atque iusticiæ mentis diuinæ.

Art. VII.

Onstat, omni mente bene disposita peccati labem tanto amplius dispere: quanto fuerit ipsa sanctior et gisque iusta. Quoniam ergo mes-